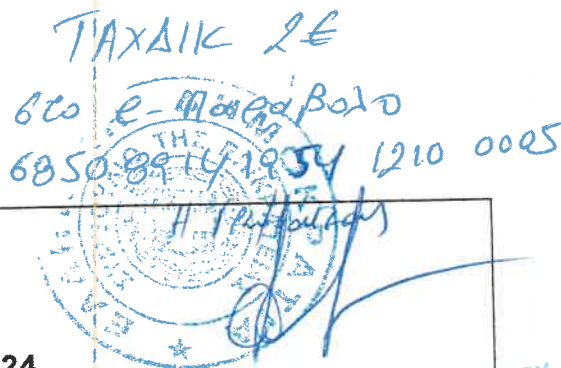




Λ.Κ.(m)

Αριθμός 780/2024
ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ Α΄

ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΜΟΥΤΣΗΚΟΥ
ΔΙΚ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 12 Δεκεμβρίου 2022, με την εξής σύνθεση: Μαρίνα-Ελένη Κωνσταντινίδου, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Α΄ Τμήματος, Ταξιαρχία Κόμβου, Παρασκευή Μπραϊμή, Χρήστος Λιάκουρας, Νικόλαος Σκαρβέλης, Σύμβουλοι, Ευαγγελία Τζιράκη, Χαρίκλεια Χαραλαμπίδη, Πάρεδροι. Γραμματέας η Ειρήνη Δασκαλάκη, Γραμματέας του Α΄ Τμήματος.

Για να δικάσει την από 19 Ιουλίου 2021 αίτηση:

των: 1. Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας (Ε.Ο.Ο.), που εδρεύει στην Αθήνα (Θεμιστοκλέους 38), 2. Βασιλείου Σταθόπουλου του Πέτρου, κατοίκου Αθηνών (Κυβέλης 1) και 3. Νικολάου Δέδε του Γρηγορίου, κατοίκου Τρίπολης (Φιλελλήνων 1), οι οποίοι παρέστησαν με τη δικηγόρο Αλεξάνδρα Στίγκα (Α.Μ. 24115), που τη διόρισαν με πληρεξούσια,

κατά του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, ο οποίος παρέστη με τη Γεωργία Ζουγανέλη, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους.

Με την αίτηση αυτή οι αιτούντες επιδιώκουν να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. Φ.11321/οικ.10772/382/9.3.2021 (ΦΕΚ Β΄ 1082/22.3.2021) απόφαση του Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και κάθε άλλη σχετική πράξη ή παράλειψη της Διοικήσεως.

Οι πληρεξούσιοι των διαδίκων δήλωσαν, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 21 του Κανονισμού Λειτουργίας του Δικαστηρίου, ότι δεν θα αγορεύσουν.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως του εισηγητή, Συμβούλου Νικολάου Σκαρβέλη.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το Δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη

./.

σε αίθουσα του Δικαστηρίου και

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφθηκε κατά τον Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της κρινόμενης αίτησης έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (βλ. ηλεκτρονικό παράβολο με κωδικό πληρωμής 398165391951 1018 0002), που οφείλεται για τους δεύτερο και τρίτο από τους αιτούντες, δεδομένου ότι η πρώτη αιτούσα, ως νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου (ν.π.δ.δ., άρθρο 35 παρ. 2 ν. 1026/1980, Α' 48), δεν υποχρεούται κατά νόμο (άρθρο 28 παρ. 4 του ν. 2579/1998, Α' 31) σε καταβολή παραβόλου (Σ.τ.Ε. 2019/2019, πρβ. Σ.τ.Ε. 3631/2015 Ολομ.).

2. Επειδή, με την αίτηση αυτή ζητείται η ακύρωση: α) της Φ.11321/οικ.10772/382/9.3.2021 απόφασης του Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων με τίτλο «Νέα αναπροσαρμογή κύριων συντάξεων – προστασία καταβαλλόμενων συντάξεων» (Β' 1082/22.3.2021) και, ειδικότερα, ενόψει του περιεχομένου της κρινόμενης αίτησης και των προβαλλόμενων με αυτή λόγων, κατά το μέρος που με το άρθρο 3 παρ. 3 της εν λόγω υπουργικής απόφασης ρυθμίστηκε η αναπροσαρμογή των κύριων συντάξεων που χορηγεί ο Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (e-Ε.Φ.Κ.Α.) στους υπαχθέντες στον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων του Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ.) του πρώην Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), λαμβάνοντας υπόψη ως ασφαλιστρο για τον Κλάδο αυτόν (Μονοσυνταξιούχων) το ισχύον κατά την 31.12.2015 ποσοστό ύψους 10%, β) κάθε άλλης συναφούς πράξης ή παράλειψης, προγενέστερης ή μεταγενέστερης.

3. Επειδή, με την από 19.8.2021 πράξη της Προέδρου του Α' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας η υπόθεση εισήχθη στην επταμελή σύνθεση του Τμήματος αυτού λόγω της σπουδαιότητάς της (άρθρο 14 παρ. 5 εδάφιο πρώτο του π.δ. 18/1989).

4. Επειδή, με την παρ. 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 (Α' 239)

είχε οριστεί ότι: «α) Ησφαλισμένοι του ΤΣΑΥ μη υπαγόμενοι εις έτερον φορέα κυρίας ασφαλίσεως ή το Δημόσιον, δικαιούνται προσαυξήσεως της εκάστοτε καταβαλλομένης αυτοίς συντάξεως εφ' όσον ήθελον δηλώσει εντός διετίας από της ενάρξεως ισχύος του παρόντος ότι επιθυμούν την υπαγωγήν των εις την τοιαύτην ρύθμισιν. Της αυτής ως άνω προσαυξήσεως δικαιούνται και οι υπαγόμενοι εις έτερον φορέα κυρίας ασφαλίσεως ή το Δημόσιον εφ' όσον διακοπεί η παρ' αυτοίς ασφάλισις των ή αποχωρήσουν εκ της θέσεώς των χωρίς να δικαιωθούν συντάξεως και δηλώσουν εις το ΤΣΑΥ εντός έτους από της διακοπής ή της αποχωρήσεώς των ότι επιθυμούν την υπαγωγήν των εις την ως άνω ρύθμισιν. [...] β) Οι ανωτέρω υποχρεούνται εις την καταβολήν προς το ΤΣΑΥ μηνιαίας εισφοράς υπολογιζομένης εις ποσοστόν 3% επί του εκάστοτε βασικού μισθού δημοσίου πολιτικού υπαλλήλου επί βαθμώ 2ω, οι εξ αυτών δε έμμισθοι δι' ους δεν τυγχάνει νόμω επιτρεπτή και η ελευθέρα άσκησις του επαγγέλματος, υποχρεούνται εις την καταβολήν του ημίσεος της ως άνω εισφοράς. [...] γ) Δικαίωμα διά την απονομήν της κατά το εδάφιον α της παρούσης παραγράφου προσαυξήσεως έχουν οι λαμβάνοντες το πρώτον σύνταξιν λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου από 1ης Ιανουαρίου 1982 και εφεξής, ως ακολούθως: αα) Από 1.1.1982 ποσοστόν 15% επί της εκάστοτε καταβαλλομένης αυτοίς συντάξεως. ββ) Από 1.1.1983 το ως άνω ποσοστόν προσαυξάνεται κατά 2,5% κατ' έτος, μέχρι συμπληρώσεως ανωτάτου ποσοστού προσαυξήσεως 25%. δ) [...]». Ακολούθως, οι ως άνω διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 7 του ν. 982/1979 τροποποιήθηκαν με το άρθρο 18 του ν. 1976/1991 (Α' 184), με το οποίο προσαυξήθηκε τόσο η καταβλητέα εισφορά μονοσυνταξιούχων όσο και η χορηγούμενη στη σύνταξη αυτών προσαύξηση και ορίστηκε, ειδικότερα, ότι: «α) Οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Α.Υ., εφ' όσον δεν υπάγονται στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, δικαιούνται προσαύξηση του ποσού της σύνταξης που λαμβάνουν κάθε φορά από το Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων περιπτώσεων [...] β) Η

εισφορά, που καταβάλλεται από τα πρόσωπα του προηγούμενου εδαφίου, για την προσαύξηση της σύνταξής τους ως μονοσυνταξιούχων, είναι ίση με το 50% της εισφοράς του κλάδου κύριας σύνταξης του Ταμείου, όπως αυτή ισχύει κάθε φορά. Η αύξηση αυτή ισχύει από 1-1-1991. Οι πιο πάνω εισφορές καταβάλλονται στο Ταμείο, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά για την καταβολή των εισφορών του κλάδου κύριας σύνταξης και σε περίπτωση καθυστέρησης αναπροσαρμόζονται στο ύψος του ποσού της εισφοράς, που ισχύει κάθε φορά κατά το χρόνο της καταβολής και επιβαρύνονται επίσης με τις πρόσθετες επιβαρύνσεις, που προβλέπονται για τις εισφορές του κλάδου κύριας σύνταξης. Σε κάθε περίπτωση υπαγωγής στο καθεστώς μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, για τη χορήγηση της προσαύξησης είναι απαραίτητο να καταβληθούν όλες οι προηγούμενες εισφορές, περιλαμβανομένων και εκείνων που αντιστοιχούν σε χρονικά διαστήματα, κατά τα οποία ο ασφαλισμένος υπάγεται στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο. [...]

γ) Το ποσοστό προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, που προβλέπεται από τις διατάξεις του εδαφίου α της παραγράφου αυτής, καθορίζεται ως εξής: αα) Για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1-1-1991 και στο εξής σε 37,5%. ββ) Το ποσό της σύνταξης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, που συνταξιοδοτήθηκαν από την ίδρυση αυτού μέχρι την 31-12-1981 προσαυξάνεται κατά 2,5% από 1-1-1991. Το ποσοστό της προσαύξησης των μονοσυνταξιούχων του Ταμείου, που συνταξιοδοτήθηκαν από 1-1-1982 μέχρι την 31-12-1990 και έχουν υπαχθεί στο καθεστώς των διατάξεων του εδαφίου α' της παραγράφου αυτής, προσαυξάνεται κατά 5 εκατοστιαίες μονάδες, από 1-1-1991. γγ) Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ταμείου, τα ποσοστά προσαυξήσεων που ορίζονται στις περιπτώσεις αα' και ββ' του εδαφίου αυτού, είναι δυνατό να αυξάνονται ανάλογα με την οικονομική κατάσταση του Ταμείου, και μέχρι τη συμπλήρωση ανώτατου ορίου προσαύξησης

50%. [...]». Κατ' επίκληση της τελευταίας αυτής διάταξης εκδόθηκε η Φ.42/296/9.3.1993 απόφαση του Υπουργού Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων (Β' 199), με το άρθρο 1 της οποίας τα ποσοστά προσαύξησης των συντάξεων των μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ. αυξήθηκαν εκ νέου σύμφωνα με όσα ορίζονται στη διάταξη αυτή, φτάνοντας για όσους έχουν θεμελιώσει συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1.1.1991 και στο εξής στο 50% (μετά από αύξηση κατά 12,5 ποσοστιαίες μονάδες του προαναφερθέντος ποσοστού 37,5%).

5. Επειδή, σε συνέχεια των δεσμεύσεων τις οποίες ανέλαβε η Ελληνική Δημοκρατία με τους νόμους 4334/2015 (Α' 80) και 4336/2015 (Α' 94) στο πλαίσιο της συμφωνίας με τον Ευρωπαϊκό Μηχανισμό Σταθερότητας για τη διασφάλιση της μακροπρόθεσμης βιωσιμότητας του συνταξιοδοτικού συστήματος, θεσπίσθηκε ο ν. 4387/2016 «Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας - Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού - συνταξιοδοτικού συστήματος - Ρυθμίσεις φορολογίας εισοδήματος και τυχερών παιγνίων και άλλες διατάξεις» (Α' 85), ο οποίος άρχισε να ισχύει, κατά το άρθρο 122 αυτού, από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (12.5.2016). Με το άρθρο 51 του νόμου αυτού συνεστήθη ν.π.δ.δ. με την επωνυμία «Ενιαίος Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (Ε.Φ.Κ.Α.), που με το άρθρο 51Α του ίδιου νόμου, όπως προστέθηκε με το άρθρο 1 του ν. 4670/2020 (Α' 43), μετονομάστηκε από την 1.3.2020 σε «Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης» (e-Ε.Φ.Κ.Α.). Στον φορέα αυτόν, από την 1.1.2017 (ημερομηνία έναρξης της λειτουργίας του), εντάχθηκαν αυτοδικαίως όλοι οι υφιστάμενοι φορείς κύριας κοινωνικής ασφάλισης, μεταξύ των οποίων, κατά την παρ. 1 περ. Γ.α.ββ του άρθρου 53 του ν. 4387/2016, ο Τομέας Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ.) και ο Κλάδος Μονοσυνταξιούχων του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.). Ως προς τις συντάξεις, με τον ν. 4387/2016 μεταβλήθηκε εκ βάθρων το σύστημα υπολογισμού των κύριων συντάξεων των ασφαλισμένων στον δημόσιο και

τον ιδιωτικό τομέα, μισθωτών και αυτοαπασχολούμενων, περιλαμβανόμενων και όσων λάμβαναν ήδη σύνταξη πριν από την έναρξη ισχύος του νέου νόμου. Σύμφωνα με το νέο σύστημα, η ασφαλιστική παροχή (κύρια σύνταξη) για όλους τους ασφαλισμένους του νέου φορέα, μισθωτούς και μη, προκύπτει από το άθροισμα εθνικής και ανταποδοτικής σύνταξης, η πρώτη εκ των οποίων χρηματοδοτείται από τον κρατικό προϋπολογισμό και η δεύτερη, κατ' αρχήν, από τις ασφαλιστικές εισφορές. Το Κεφάλαιο Β' του εν λόγω ν. 4387/2016 (άρθρα 4-26) αναφέρεται στις συντάξεις των δημοσίων υπαλλήλων και των στρατιωτικών και το Κεφάλαιο Γ' (άρθρα 27-37) περιλαμβάνει ρυθμίσεις για τους ασφαλισμένους του ιδιωτικού τομέα· ορίζεται όμως στην παρ. 1 του άρθρου 27 ότι οι ρυθμίσεις των άρθρων 4-20 του Κεφαλαίου Β' εφαρμόζονται κατ' αρχήν και στους ασφαλισμένους των φορέων, τομέων, κλάδων και λογαριασμών που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α. του άρθρου 53. Ειδικότερα, στο άρθρο 7 του νόμου προβλέπονται τα της εθνικής σύνταξης, η οποία για την πρώτη εφαρμογή του νόμου ορίστηκε σε 384 ευρώ μηνιαίως και καταβάλλεται ακέραια εφόσον έχουν συμπληρωθεί τουλάχιστον 20 έτη ασφάλισης, και στο άρθρο 8 προβλέπεται ο τρόπος υπολογισμού του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης των υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου και των στρατιωτικών. Όσον αφορά δε το ανταποδοτικό μέρος της σύνταξης των ασφαλισμένων του ιδιωτικού τομέα, στο άρθρο 28 του ν. 4387/2016, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 28 του ν. 4670/2020, ορίζεται ότι: «1. Οι ασφαλισμένοι κύριας ασφάλισης του Κεφαλαίου αυτού, οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου, σύμφωνα με τις οικείες διατάξεις, δικαιούνται ανταποδοτικό μέρος σύνταξης, που προκύπτει με βάση τις συντάξιμες αποδοχές, όπως ορίζονται στο άρθρο αυτό, τον χρόνο ασφάλισης, όπως ορίζεται στο άρθρο 34, και τα κατ' έτος ποσοστά αναπλήρωσης υπολογιζόμενα επί των συντάξιμων αποδοχών του πίνακα 1 και 2 της παραγράφου 5 του άρθρου 8, σύμφωνα με τις ειδικότερες ρυθμίσεις των επόμενων

παραγράφων. 2. Ως συντάξιμες αποδοχές για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους σύνταξης κύριας ασφάλισης λόγω γήρατος, αναπηρίας ή θανάτου λαμβάνονται υπόψη: α) Για τους μισθωτούς [...] β) Για τους αυτοαπασχολούμενους, τους ελεύθερους επαγγελματίες και τους ασφαλισμένους του πρώην ΟΓΑ ο μέσος όρος του μηνιαίου ασφαλιστέου εισοδήματος, το οποίο υπόκειται σε εισφορές καθ' όλη τη διάρκεια του ασφαλιστικού βίου του. Το μηνιαίο ασφαλιστέο εισόδημα υπολογίζεται ως εξής: i. Για το χρονικό διάστημα έως 31.12.2016 το ποσό που θα αποτελούσε το ασφαλιστέο μηνιαίο εισόδημα αν εκλαμβανόταν ως μηνιαία εισφορά, το ποσό που πράγματι καταβλήθηκε για κάθε μήνα ασφάλισης διά του συντελεστή 0,20. Στο ανωτέρω ποσό συνυπολογίζονται με αναγωγή κατά κεφαλήν, τυχόν υφιστάμενοι μέχρι την ημερομηνία αυτή κοινωνικοί πόροι υπέρ των αντίστοιχων ταμείων και η ασφαλιστική εισφορά -όπου υπήρχε- που έχει καταβληθεί από τον εργοδότη. ii. [...]». Στο δε άρθρο 30 του ίδιου ν. 4387/2016 προβλέπεται η προσαύξηση της σύνταξης όσων κατέβαλλαν αυξημένες εισφορές και ορίζεται ότι: «1. Στην περίπτωση ασφαλισμένων οι οποίοι, υπό την ισχύ του προϊσχύοντος νομοθετικού καθεστώτος κατέβαλλαν εισφορές ανώτερες από αυτές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, το ανταποδοτικό μέρος της σύνταξης για κάθε έτος που έχει καταβληθεί επιπλέον εισφορά, θα υπολογίζεται με ετήσιο συντελεστή αναπλήρωσης 0,075% για καθεμία ποσοστιαία μονάδα (1%) επιπλέον εισφοράς. Ο συντάξιμος μισθός σε αυτή την περίπτωση θα προκύπτει λαμβάνοντας υπόψη τη βάση υπολογισμού της επιπλέον εισφοράς. Οι διατάξεις του άρθρου 28 εφαρμόζονται αναλόγως. [...]». Περαιτέρω, στο πλαίσιο εφαρμογής των ενιαίων κανόνων του νέου συστήματος ορίστηκε ότι οι ήδη καταβαλλόμενες συντάξεις αναπροσαρμόζονται, ώστε να αποτελούνται και αυτές, όπως και οι μελλοντικές, από το άθροισμα της εθνικής και της ανταποδοτικής σύνταξης. Για την αναπροσαρμογή των συντάξεων των υπαλλήλων και λειτουργών του Δημοσίου και των στρατιωτικών προβλέπει το άρθρο 14 του ν. 4387/2016, ενώ για την

αναπροσαρμογή των συντάξεων των ασφαλισμένων του ιδιωτικού τομέα προβλέπει το άρθρο 33 του ν. 4387/2016, στο οποίο, όπως διαμορφώθηκε με το άρθρο 29 του ν. 4670/2020, ορίζεται ότι: «1. Οι ήδη καταβαλλόμενες, κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, κύριες συντάξεις, πλην όσων χορηγούνται από τον ΟΓΑ, αναπροσαρμόζονται, σύμφωνα με την ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 14, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7, 8, 27, 28, 30 και 12, βάσει των ειδικότερων ρυθμίσεων της επόμενης παραγράφου. 2. Για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους των καταβαλλόμενων, έως την ημερομηνία έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, συντάξεων, ως συντάξιμες αποδοχές λαμβάνεται υπόψη ο συντάξιμος μισθός, επί του οποίου υπολογίστηκε η ήδη χορηγηθείσα σύνταξη. Αν ο συντάξιμος μισθός συνδέεται με ασφαλιστικές κατηγορίες ή ασφαλιστικές κλάσεις ή με τεκμαρτά ποσά, αυτός υπολογίζεται αφού ληφθεί υπόψη η τρέχουσα τιμή τους κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος. Σε οποιαδήποτε άλλη περίπτωση, ο συντάξιμος μισθός υπολογίζεται σε τρέχουσες τιμές με τη χρήση των ποσοστών αναπροσαρμογής των συντάξεων όλων των ετών που έχουν μεσολαβήσει από την ημερομηνία συνταξιοδότησης ως την έναρξη ισχύος του παρόντος. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων καθορίζεται κάθε αναγκαίο θέμα εφαρμογής της διάταξης αυτής. 3. [...]». Αναφορικά με το ποιες αιτήσεις συνταξιοδότησης εμπίπτουν στον νέο τρόπο υπολογισμού των συντάξεων κατά τις διατάξεις του ν. 4387/2016, στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 94 του νόμου αυτού, που εντάσσεται στο υπό τον τίτλο «Διαχρονικό Δίκαιο» Κεφάλαιο Η' του νόμου, ορίζεται ότι: «1. Εκκρεμείς αιτήσεις συνταξιοδότησης που έχουν υποβληθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου κρίνονται, ως προς τον τρόπο υπολογισμού της σύνταξης των δικαιούχων κατά τους κανόνες που ίσχυαν σε κάθε φορέα κατά την 31η.12.2014. Οι ρυθμίσεις του άρθρου 14 του παρόντος εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή. Με τον ίδιο τρόπο κρίνονται και οι αιτήσεις συνταξιοδότησης βάσει των οποίων η καταβολή της σύνταξης,

σύμφωνα με τις ισχύουσες πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου διατάξεις, ανατρέχει σε χρόνο πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου. 2. Αιτήσεις συνταξιοδότησης βάσει των οποίων η καταβολή της σύνταξης, σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν πριν από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, αρχίζει μετά την έναρξη ισχύος αυτού, κρίνονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. [...]». Στη δε παρ. 5 του ίδιου άρθρου 94 του ν. 4387/2016, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 11 του άρθρου 234 του ν. 4389/2016 (Α' 94), ορίζεται ότι: «Ο Κλάδος Μονοσυνταξιούχων του Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (ΤΣΑΥ) καταργείται από 1.1.2016. Για τους ασφαλισμένους που προέρχονται από το ΤΣΑΥ και έχουν υπαχθεί προαιρετικά στην ασφάλιση του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων, η επιπλέον παροχή θα υπολογίζεται, για κάθε έτος καταβολής επιπλέον εισφοράς, με ετήσιο συντελεστή αναπλήρωσης 0,075% για κάθε ποσοστιαία μονάδα (1%) επιπλέον εισφοράς. Ο συντάξιμος μισθός σε αυτήν την περίπτωση θα προκύπτει λαμβάνοντας υπόψη τη βάση υπολογισμού της επιπλέον εισφοράς. Οι διατάξεις των άρθρων 28 και 33 εφαρμόζονται αναλόγως».

6. Επειδή, κατ' επίκληση, εκτός των άλλων, της παρατεθείσας στην προηγούμενη σκέψη εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 33 του ν. 4387/2016 εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση του Υφυπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων «Νέα αναπροσαρμογή κύριων συντάξεων – προστασία καταβαλλόμενων συντάξεων», στο άρθρο 1 της οποίας και υπό τον τίτλο «Πεδίο Εφαρμογής» ορίζεται ότι: «Κάθε καταβαλλόμενη ή καταβλητέα την 30.09.2019 κύρια σύνταξη που χορηγεί ο Ηλεκτρονικός Εθνικός Φορέας Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ), πλην των συντάξεων του πρώην ΟΓΑ, η οποία χορηγήθηκε ή θα χορηγηθεί με προγενέστερες του ν. 4387/2016 διατάξεις, αναπροσαρμόζεται από την 01.10.2019 βάσει των άρθρων 14 και 33 του ν. 4387/2016. Η αναπροσαρμογή των συντάξεων γίνεται με τους κανόνες των άρθρων 7, 8, 12, 13, 27, 28, 30 και της παρ. 5 του άρθρου 36Α του ν. 4387/2016 και

τη διαδικασία που περιγράφεται στην παρούσα». Στο υπό τον τίτλο «Κανόνες αναπροσαρμογής» άρθρο 2 της υπουργικής αυτής απόφασης ορίζεται ότι: «1. Η σύνταξη των ανωτέρω προσώπων μετά την αναπροσαρμογή αποτελείται από εθνικό και ανταποδοτικό μέρος και τυχόν προσωπική διαφορά. 2. Η Εθνική Σύνταξη υπολογίζεται με βάση τα άρθρα 7 και 27 του ν. 4387/2016. 3. Η Ανταποδοτική Σύνταξη υπολογίζεται με βάση τις συντάξιμες αποδοχές του άρθρου 3, τα κατ' έτος ποσοστά αναπλήρωσης του άρθρου 4 και το χρόνο ασφάλισης του άρθρου 5, όπως αυτά προκύπτουν από την διαδικασία του άρθρου 7 της παρούσας. 4. Το από 01.10.2019 καταβλητέο ποσό προκύπτει με βάση τους κανόνες του άρθρου 6». Στο δε υπό τον τίτλο «Συντάξιμες αποδοχές» άρθρο 3 της ίδιας υπουργικής απόφασης ορίζεται ότι: «1. Για το Δημόσιο Τομέα [...] Για τους λοιπούς ενταχθέντες στον e-ΕΦΚΑ φορείς, κατά την αναπροσαρμογή του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης οι συντάξιμες αποδοχές αντιστοιχούν στο συντάξιμο μισθό επί του οποίου υπολογίστηκε η χορηγηθείσα σύνταξη, σε τρέχουσες τιμές, με τη χρήση των ποσοστών αναπροσαρμογής των συντάξεων που ίσχυαν πριν την εφαρμογή του ν. 4387/2016, και όλων των ετών που έχουν μεσολαβήσει από την ημερομηνία συνταξιοδότησης ως την 31.05.2016. Στις περιπτώσεις που ο συντάξιμος μισθός συνδέεται με ασφαλιστικές κατηγορίες ή με ασφαλιστικές κλάσεις ή με τεκμαρτά ποσά, αυτός υπολογίζεται με βάση την τρέχουσα τιμή τους κατά την 31.05.2016. 2. [...] 3. Για τον Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών του πρώην ΕΤΑΑ ως συντάξιμος μισθός ορίζεται το ποσό της ανώτατης προβλεπόμενης κύριας σύνταξης για 39 έτη ασφάλισης, όπως αυτό έχει διαμορφωθεί την 31.05.2016, δηλαδή το ποσό των 1.562,10 €. Ως ασφάλιστρο για τον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων του Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών του πρώην ΕΤΑΑ ορίζεται το ισχύον κατά την 31.12.2015 ποσοστό ύψους 10%. 4. [...]». Τέλος, στο υπό τον τίτλο «Ποσοστά αναπλήρωσης» άρθρο 4 της προσαλλόμενης υπουργικής απόφασης

ορίζεται ότι: «1. Για το διάστημα από 13.05.2016 έως 30.09.2019, επί των συντάξιμων αποδοχών του άρθρου 3 εφαρμόζονται τα κλιμακωτά ποσοστά αναπλήρωσης του Πίνακα 1 της παρ. 5 του άρθρου 8 του ν. 4387/2016 ανάλογα με τα έτη ασφάλισης. 2. Για το διάστημα από 01.10.2019 και έπειτα, επί των συντάξιμων αποδοχών του άρθρου 3 εφαρμόζονται τα κλιμακωτά ποσοστά αναπλήρωσης του Πίνακα 2 της παρ. 5 του άρθρου 8 του ν. 4387/2016 και της παρ. 5 του άρθρου 36α του ν. 4387/2016 ανάλογα με τα έτη ασφάλισης. 3. Σε περίπτωση συνταξιούχων κατά την 12.05.2016 που εμπίπτουν στις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 30 και των παρ. 4 και 5 του άρθρου 94 και κατέβαλλαν υπό την ισχύ του προϊσχύοντος του ν. 4387/2016 νομοθετικού καθεστώτος εισφορές ανώτερες από τις προβλεπόμενες στο κοινό καθεστώς του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, για τον υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους της σύνταξης από 01.10.2019 λαμβάνεται υπόψη η επιπλέον εισφορά, για το διάστημα που αυτή καταβαλλόταν, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 30 και στις παρ. 4 και 5 του άρθρου 94 του ν. 4387/2016». Κατά την έννοια της προπαρατεθείσας διάταξης της παρ. 3 του άρθρου 3 της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης, ως «ασφάλιστρο» νοείται το ποσοστό εισφοράς που καταβαλλόταν από τους ενταχθέντες στην ασφάλιση του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων επί πλέον του καταβαλλόμενου για την κύρια ασφάλιση του πρώην Τ.Σ.Α.Υ., το οποίο (επί πλέον ποσοστό εισφοράς), κατά τα προβλεπόμενα από τις συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 30, 33 παρ. 1 και 94 παρ. 5 του ν. 4387/2016, λαμβάνεται υπόψη για την προσαύξηση του ανταποδοτικού μέρους των συντάξεων όσων κατέβαλλαν αυξημένες εισφορές κατά την κατ' εφαρμογή των διατάξεων αυτών αναπροσαρμογή των συντάξεών τους. Το ασφάλιστρο αυτό ορίστηκε στο ισχύον την προτεραιότητα της κατάργησης του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων (31.12.2015) ποσοστό 10%, το οποίο ποσοστό, επιπροσθέτως, σε συμφωνία και με όσα ορίζονται από την προπαρατεθείσα διάταξη της περ. β' της παρ. 8 του άρθρου 7 του

ν. 982/1979 όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 18 του ν. 1976/1991, αποτελεί το 50% της μηνιαίας εισφοράς που λαμβάνεται υπόψη για τον, υπό το καθεστώς του ν. 4387/2016, υπολογισμό του ανταποδοτικού μέρους των κύριων συντάξεων των αυτοαπασχολούμενων και των ελεύθερων επαγγελματιών όσον αφορά το χρονικό διάστημα έως 31.12.2016, αφού, κατά την εφαρμοστέα σχετικώς διάταξη του άρθρου 28 παρ. 2 περ. β(i) του ν. 4387/2016, η εν λόγω εισφορά αποτελεί το 20% του μηνιαίου ασφαλιστέου εισοδήματος που υπολογίζεται για το χρονικό αυτό διάστημα ($20\% \times 50\% = 10\%$).

7. Επειδή, περαιτέρω, με το άρθρο 16 του ν. 4578/2018 (Α' 200), το οποίο άρθρο έχει τον τίτλο «Τρόπος υπολογισμού σύνταξης των μονοσυνταξιούχων ασφαλισμένων του πρώην ΤΣΑΥ για αιτήσεις προ του ν. 4387/2016», ορίστηκε ότι: «1. Για αιτήσεις συνταξιοδότησης στο τ. ΕΤΑΑ-ΤΣΑΥ, για τις οποίες εφαρμόζονται οι προγενέστερες του ν. 4387/2016 διατάξεις, αν ο χρόνος ασφάλισης στον κλάδο κύριας σύνταξης του τ. ΕΤΑΑ-ΤΣΑΥ δεν ταυτίζεται με το χρόνο ασφάλισης στον κλάδο Μονοσυνταξιούχων του ίδιου Ταμείου, ο οποίος είναι λιγότερος από είκοσι πέντε (25) έτη, η σύνταξη υπολογίζεται ως εξής: α) Για τα έτη ασφάλισης στον κλάδο κύριας σύνταξης το ποσό που προβλέπεται από τις καταστατικές διατάξεις του πρώην Ταμείου, και β) Για κάθε έτος ασφάλισης στον κλάδο Μονοσυνταξιούχων επιπλέον ποσό ίσο με το 1/25 του ποσού της προσαύξησης που προβλέπεται από τις καταστατικές διατάξεις του πρώην Ταμείου για είκοσι πέντε (25) έτη ασφάλισης στον κλάδο Μονοσυνταξιούχων. Οι εισφορές που έχουν καταβληθεί στον κλάδο Μονοσυνταξιούχων για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των έξι (6) μηνών και μικρότερο του ενός (1) έτους λογίζονται ως εισφορές ενός (1) έτους. 2. Ασφαλισμένοι του τ. ΕΤΑΑ-ΤΣΑΥ που έχουν υποβάλει αίτηση συνταξιοδότησης μέχρι 12.5.2016, η οποία βρίσκεται σε εκκρεμότητα, καθώς και συνταξιούχοι του ίδιου Ταμείου μέχρι την ίδια ως άνω ημερομηνία, οι οποίοι κατά τη συνταξιοδότησή τους δεν έλαβαν

./.

συνταξιοδοτική παροχή από τον Κλάδο των Μονοσυνταξιούχων λόγω οφειλών από ασφαλιστικές εισφορές στον Κλάδο, λαμβάνουν προσαύξηση σύμφωνα με την παράγραφο 1 μόνο για τα έτη που έχουν καταβάλει εισφορές στον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων. Κατά τον επανυπολογισμό των ήδη καταβεβλημένων μέχρι 12.5.2016 συντάξεων του προηγούμενου εδαφίου, λαμβάνουν προσαύξηση μόνο για τα έτη που κατέβαλαν επιπλέον εισφορά στον Κλάδο αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 30 του ν. 4387/2016 (Α' 85)». Κατά τη ρητή πρόβλεψη των διατάξεων αυτών, οι εισαγόμενες με αυτές ρυθμίσεις αναφέρονται στον τρόπο υπολογισμού της καταβλητέας με βάση τις προϋσχύουσες του ν. 4387/2016 διατάξεις σύνταξης στους μονοσυνταξιούχους του τέως Ε.Τ.Α.Α.-Τ.Σ.Α.Υ. στις ειδικές περιπτώσεις α) που ο χρόνος ασφάλισης στον Κλάδο κύριας σύνταξης του τέως Ε.Τ.Α.Α.-Τ.Σ.Α.Υ. δεν ταυτίζεται με τον χρόνο ασφάλισης στον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων του ίδιου Ταμείου, ο οποίος είναι λιγότερος από 25 έτη ή β) ασφαλισμένων του τέως Ε.Τ.Α.Α.-Τ.Σ.Α.Υ. που έχουν υποβάλει αίτηση συνταξιοδότησης μέχρι 12.5.2016, η οποία βρίσκεται σε εκκρεμότητα, καθώς και συνταξιούχων του ίδιου Ταμείου μέχρι την ίδια ως άνω ημερομηνία, οι οποίοι κατά τη συνταξιοδότησή τους δεν έλαβαν συνταξιοδοτική παροχή από τον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων λόγω οφειλών από ασφαλιστικές εισφορές στον Κλάδο. Αντιθέτως, οι ρυθμίσεις αυτές (με εξαίρεση τη ρύθμιση του τελευταίου εδαφίου της ως άνω παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 4578/2018, που παραπέμπει προς ανάλογη εφαρμογή στο άρθρο 30 του ν. 4387/2016) δεν αφορούν τον, στα πλαίσια των διατάξεων του ν. 4387/2016, υπολογισμό των συντάξεων των μονοσυνταξιούχων αυτών.

8. Επειδή, εξάλλου, στην παρ. 1 του άρθρου 47 του π.δ. 18/1989 (Α' 8) ορίζεται ότι: «Αίτηση ακυρώσεως δικαιούται να ασκήσει ο ιδιώτης ή το νομικό πρόσωπο, τους οποίους αφορά η διοικητική πράξη ή των οποίων τα έννομα συμφέροντα, έστω και μη χρηματικά, προσβάλλονται από αυτήν». Κατά την έννοια της διάταξης αυτής, για την άσκηση του

ένδικου βοηθήματος της αίτησης ακυρώσεως, τόσο κατά ατομικής όσο και κατά κανονιστικής πράξης, απαιτείται προσωπικό, άμεσο και ενεστώς έννομο συμφέρον του αιτούντος, απαιτείται δηλαδή η ύπαρξη ενός ιδιαίτερου δεσμού του αιτούντος με την προσβαλλόμενη πράξη, από την έκδοση της οποίας υφίσταται υλική ή ηθική βλάβη, που πρέπει να υπάρχει στο πρόσωπό του και στα τρία χρονικά σημεία της έκδοσης της προσβαλλόμενης διοικητικής πράξης, της άσκησης του ένδικου βοηθήματος και της τελευταίας συζήτησης της υπόθεσης στο Συμβούλιο της Επικρατείας (Σ.τ.Ε. 908/2021 Ολομ., 3019/2014 Ολομ.), ενώ δεν αρκεί το γενικό ενδιαφέρον κάθε πολίτη για την τήρηση του Συντάγματος και για τη σύννομη άσκηση της εξουσίας της Διοίκησης (Σ.τ.Ε. 1367/2021 Ολομ., 319/2017 Ολομ.). Περαιτέρω, όταν, όπως συμβαίνει επί κανονιστικών πράξεων, η διοικητική πράξη δεν απευθύνεται ευθέως στον αιτούντα, δημιουργώντας γι' αυτόν συγκεκριμένες έννομες συνέπειες, η ύπαρξη του έννομου συμφέροντος κρίνεται από τον σύνδεσμο που υπάρχει μεταξύ των έννομων αποτελεσμάτων που επέρχονται από την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη και του περιεχομένου μίας συγκεκριμένης νομικής κατάστασης ή ιδιότητας στην οποία ευρίσκεται ή την οποία έχει και επικαλείται ο αιτών (Σ.τ.Ε. 1367/2021 Ολομ., 95/2017 Ολομ.). Εξάλλου, η προβολή των ισχυρισμών για τη θεμελίωση του έννομου συμφέροντος του αιτούντος πρέπει να γίνεται κατά τρόπο ειδικό, ορισμένο και τεκμηριωμένο. Στην περίπτωση δε προσβολής κανονιστικής πράξης απαιτείται είτε να προκύπτει από το ίδιο το περιεχόμενο της προσβαλλομένης πράξης είτε ο αιτών να επικαλείται κατά τρόπο σαφή και συγκεκριμένο και να αποδεικνύει ότι αυτός θίγεται από τις προσβαλλόμενες κανονιστικές ρυθμίσεις (Σ.τ.Ε. 1367/2021 Ολομ., 2618/2018 7μ.). Αντιθέτως, χωρίς έννομο συμφέρον προσβάλλεται πράξη όταν ο αιτών δεν ωφελείται από την ευθεία ακύρωσή της (Σ.τ.Ε. 1953/1981, πρβ. Σ.τ.Ε. 2389/2013). Περαιτέρω, σύμφωνα με την ανωτέρω διάταξη του άρθρου 47 παρ. 1 του π.δ. 18/1989, το έννομο

συμφέρον νομικού προσώπου για την προσβολή διοικητικής πράξης με αίτηση ακυρώσεως κρίνεται, κατά περίπτωση, ενόψει κυρίως του σκοπού του νομικού προσώπου και του περιεχομένου της πράξης (Σ.τ.Ε. 1745/2016 Ολομ., 1909/2014 Ολομ.). Από την ίδια ως άνω διάταξη συνάγεται ότι τα νομικά πρόσωπα (επαγγελματικά σωματεία κ.ά.) έχουν έννομο συμφέρον να προσβάλουν με αίτηση ακυρώσεως διοικητική πράξη, η οποία αφορά είτε αυτό τούτο το νομικό πρόσωπο είτε το σύνολο των μελών του είτε ακόμη και μία μόνο κατηγορία μελών, υπό την προϋπόθεση, όμως, στην τελευταία περίπτωση, ότι δεν θίγονται τα συμφέροντα άλλης κατηγορίας μελών από την τυχόν ακύρωση της προσβαλλομένης διοικητικής πράξης (Σ.τ.Ε. 2618/2018 7μ., 4346/2013). Εξάλλου, το βάρος απόδειξης για την ύπαρξη έννομου συμφέροντος φέρει ο αιτών την ακύρωση (Σ.τ.Ε. 2283/2000 Ολομ., 2314/2022, 2834/2019), τα δε στοιχεία που αποδεικνύουν το έννομο συμφέρον του αιτούντος για την άσκηση αίτησης ακυρώσεως, εάν δεν προκύπτουν από τον φάκελο της υπόθεσης, πρέπει να προσκομίζονται προαποδεικτικώς, προκειμένου να εξασφαλισθεί η δυνατότητα επίκαιρου ελέγχου από το Δικαστήριο και αποτελεσματικής αμφισβήτησης από τα λοιπά διάδικα μέρη των σχετικών ισχυρισμών του αιτούντος (Σ.τ.Ε. 1358/2021 7μ., 498/2021 7μ., 1898/2016 7μ.).

9. Επειδή, εξάλλου, στην παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1026/1980 «Περί των Οδοντιατρικών Συλλόγων, της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας (Ε.Ο.Ο.), ως και λοιπών συναφών διατάξεων» (Α' 48) ορίζεται ότι: «Οι εις την περιφέρειαν εκάστου Νομού ασκούντες νομίμως το επάγγελμα αυτών οδοντίατροι αποτελούν Οδοντιατρικών Σύλλογον. Οι Οδοντιατρικοί Σύλλογοι είναι Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου, εδρεύουν εν τη έδρα του Νομού και λαμβάνουν εξ αυτού την επωνυμίαν των». Περαιτέρω, στο άρθρο 3 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «1. Σκοποί των Οδοντιατρικών Συλλόγων είναι: α) Η μέριμνα διά την διατήρησιν της αξιοπρεπείας του Σώματος των Οδοντιάτρων. β) Η δημιουργία

συναδελφικού πνεύματος μεταξύ των μελών των. γ) Η εποπτεία διά την πιστήν τήρησιν των Νόμων και των κανονισμών των αφορώντων εις τας υποχρεώσεις και τα δικαιώματα των οδοντιάτρων, ως και η επαλήθευσις των χρησιμοποιουμένων υπό των μελών αυτών διαφόρων τίτλων σπουδών. δ) Η επιστημονική προαγωγή των μελών αυτών. ε) Η συμβολή εις την προστασίαν της υγείας του Ελληνικού Λαού. στ) Η μελέτη των υγειονομικών συνθηκών του Νομού εις τον οποίον εδρεύει ο Σύλλογος, η παρακολούθησις των λαμβανομένων μέτρων και η υποβολή εις το Υπουργείον Κοινωνικών Υπηρεσιών και εις την Ελληνικήν Οδοντιατρικήν Ομοσπονδίαν προτάσεων, εισηγήσεων και γνωμών αφορσών εις τα μέτρα ταύτα, ως και εις την εν γένει υγειονομικήν νομοθεσίαν. ζ) Η υποστήριξις των επαγγελματικών συμφερόντων των μελών των. 2. Οι Οδοντιατρικοί Σύλλογοι οφείλουν να παρέχουν την συνδρομήν των εις τας Δημοσίας Αρχάς επί παντός ζητήματος ενδιαφέροντος την Δημοσίαν Υγείαν και το οδοντιατρικόν επάγγελμα. 3. [...]». Στη δε παρ. 1 του άρθρου 4 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «Μέλη των Οδοντιατρικών Συλλόγων είναι υποχρεωτικώς πάντες οι εν τη περιφερεία αυτών επαγγελματικώς εγκατεστημένοι και καθ' οιονδήποτε τρόπον ασκούντες το επάγγελμα του οδοντιάτρου, κατά τας διατάξεις του Α.Ν. 1565/1939 "περί κώδικος ασκήσεως του Ιατρικού Επαγγέλματος", ως ούτος εκάστοτε ισχύει». Περαιτέρω, στην παρ. 1 του άρθρου 6 του ίδιου ως άνω ν. 1026/1980 ορίζεται ότι: «Ο Οδοντιατρικός Σύλλογος τηρεί μητρώον των μελών αυτού. [...] Τα μητρώα των Συλλόγων ενημερούνται διά των επερχομένων μεταβολών, μερίμνη του Προέδρου και του Γραμματέως αυτών, αντίγραφα δε τούτων υποβάλλονται εις την Διεύθυνσιν ή το Τμήμα Κοινωνικών Υπηρεσιών της οικείας Νομαρχίας και εις την Ε.Ο.Ο.». Στο άρθρο 7 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «1. Παν μέλος του Οδοντιατρικού Συλλόγου υποχρεούται όπως καθ' έκαστον έτος και μέχρι τέλους Μαρτίου υποβάλλη εις τον Σύλλογον: α) [...] β) Υπεύθυνον δήλωσιν του Ν.Δ. 105/1969, ότι ασκεί το λειτούργημα του οδοντιάτρου [...] 2. Το Διοικητικόν

Συμβούλιον εκάστου Οδοντιατρικού Συλλόγου, δι' ητιολογημένης αποφάσεώς του, υποχρεούται να διαγράφη εκ του Μητρώου, όσους εκ των οδοντιάτρων δεν υπέβαλον την κατά την προηγουμένην παράγραφον δήλωσιν, εντός 15 ημερών από της προς τούτους απευθυνομένης σχετικής υπομνήσεως. [...]». Στη δε παρ. 1 του άρθρου 8 του νόμου αυτού ορίζεται ότι: «Εις τον υποβαλόντα τας κατά το προηγούμενον άρθρον δηλώσεις χορηγείται κατ' έτος δελτίον ταυτότητος οδοντιάτρου, ισχύον μέχρι τέλους Μαρτίου του επομένου έτους, ως και πάσα βεβαίωσις χρησιμεύουσα εις την άσκησιν του λειτουργήματός του. [...]». Τέλος, στο άρθρο 35 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «1. Ο Πανελλήνιος Οδοντιατρικός Σύλλογος (Π.Ο.Σ.), μετονομάζεται εις "Ελληνικήν Οδοντιατρικήν Ομοσπονδίαν" (Ε.Ο.Ο.). 2. Η Ε.Ο.Ο. είναι το κεντρικόν συντονιστικόν όργανον και η εποπτεύουσα οργάνωσις απάντων των Οδοντιάτρων και των Οδοντριοτρικών Συλλόγων της Χώρας, αποτελεί δε νομικόν πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου εδρεύον εν Αθήναις. Η Ε.Ο.Ο. συντονίζει τας επί γενικών θεμάτων ενεργείας των Οδοντιατρικών Συλλόγων. Εποπτεύει την τήρησιν των κανόνων της οδοντιατρικής δεοντολογίας και την προαγωγήν των ηθών και εθίμων του Οδοντιατρικού επαγγέλματος. Γνωματεύει επί σχεδίων Νόμων και Προεδρικών Διαταγμάτων σχετικών με την δημοσίαν υγείαν και ιδία την στοματικήν τοιαύτην επί των οποίων ήθελε ζητηθή η γνώμη αυτής υπό του Υπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών. Παρακολουθεί την ανάπτυξιν και την εξέλιξιν της Οδοντιατρικής επιστήμης και εκφράζει γνώμην επί θεμάτων οδοντιατρικής εκπαιδεύσεως, μεταπτυχιακής επιμορφώσεως και επιστημονικής και επαγγελματικής ενημερώσεως των Οδοντιάτρων. Μελετά υγειονομικά οδοντιατρικά θέματα και οργανώνει επιστημονικά οδοντιατρικά συνέδρια. Εκδίδει περιοδικόν Δελτίον προς πληρεστέραν επιστημονικήν και επαγγελματικήν ενημέρωσιν τών οδοντιάτρων και επικοινωνίαν μετά των Οδοντιατρικών Συλλόγων. Υποστηρίζει επαγγελματικά συμφέροντα των οδοντιάτρων της Χώρας, εναρμονίζουσα ταύτα με τα συμφέροντα του κοινωνικού συνόλου.

Αναπτύσσει τις σχέσεις της με την Διεθνή Οδοντιατρικήν Ομοσπονδίαν, τας Ομοσπονδίας των Χωρών της Ευρωπαϊκής Κοινότητος και των άλλων Χωρών».

10. Επειδή, η προσβαλλόμενη υπουργική απόφαση αφορά αποκλειστικώς την αναπροσαρμογή των καταβαλλόμενων ή καταβλητέων την 30.9.2019 κύριων συντάξεων που χορηγεί ο e-ΕΦΚΑ (πλην των συντάξεων του πρώην Ο.Γ.Α.), οι οποίες χορηγήθηκαν ή θα χορηγηθούν με προγενέστερες του ν. 4387/2016 διατάξεις και δεν αφορά τους ασφαλισμένους που είναι ακόμα σε ενεργό υπηρεσία ή εργασιακή σχέση ή άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος και θα συνταξιοδοτηθούν στο μέλλον με βάση τις διατάξεις του ν. 4387/2016. Κατά τα προβαλλόμενα δε με την κρινόμενη αίτηση, η εν λόγω απόφαση προσβάλλεται εν προκειμένω κατά το μέρος που με την παρ. 3 του άρθρου 3 της εν λόγω υπουργικής απόφασης ρυθμίστηκε η αναπροσαρμογή των κύριων συντάξεων που χορηγεί ο e-Ε.Φ.Κ.Α. στους υπαχθέντες στον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ. του πρώην Ε.Τ.Α.Α., οριζομένου προς τούτο ως ασφαλίστρου για τον Κλάδο αυτόν (Μονοσυνταξιούχων) του ισχύοντος κατά την 31.12.2015 ποσοστού ύψους 10%. Ούτε όμως από τα στοιχεία του φακέλου ούτε από κανένα στοιχείο που να προσκομίστηκε προαποδεικτικώς προκύπτει ότι οι 2ος και 3ος από τους αιτούντες (φυσικά πρόσωπα) είναι συνταξιούχοι του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ. στους οποίους καταβάλλεται την 30.9.2019 ή είναι καταβλητέα την ημερομηνία αυτή σύνταξη από τον εν λόγω Κλάδο με βάση προγενέστερες του ν. 4387/2016 διατάξεις, η οποία να αναπροσαρμόζεται κατά τις διατάξεις της προσβαλλόμενης υπουργικής απόφασης από την 1.10.2019 σε εκτέλεση όσων ορίζονται από τον νόμο αυτόν. Αντίθετα μάλιστα, στο 961/11.3.2022 πληρεξούσιο της Συμβολαιογράφου Αθηνών Δωροθέας-Αικατερίνης Τριτσιμπίδα και στη 1886/9.12.2022 βεβαίωση της Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας, που οι εν λόγω αιτούντες προσκόμισαν για τη νομιμοποίησή τους,

./.


αναφέρονται ως οδοντίατροι και όχι ως συνταξιούχοι, με συνέπεια να μην προκύπτει έννομο συμφέρον αυτών να επιδιώξουν την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης. Περαιτέρω, μεταξύ των σκοπών τόσο της πρώτης αιτούσας Ελληνικής Οδοντιατρικής Ομοσπονδίας όσο και των Οδοντιατρικών Συλλόγων, των οποίων αυτή αποτελεί το κεντρικό συντονιστικό όργανο και την εποπτεύουσα οργάνωση, όπως οι σκοποί των νομικών αυτών προσώπων προσδιορίζονται στις προπαρατεθείσες διατάξεις των άρθρων 3 και 35 του ν. 1026/1980, δεν περιλαμβάνεται σκοπός αυτών που να θίγεται από την προσβαλλόμενη απόφαση, έτσι ώστε να υφίσταται έννομο συμφέρον τους για την προσβολή της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το μέρος που, κατά τα προαναφερθέντα, επιδιώκεται η ακύρωσή της με την κρινόμενη αίτηση. Ειδικότερα, μεταξύ των σκοπών των εν λόγω νομικών προσώπων περιλαμβάνεται η υποστήριξη των επαγγελματικών συμφερόντων των οδοντιάτρων της Χώρας, δηλαδή εργαζομένων, οι οποίοι είναι μέλη των Οδοντιατρικών Συλλόγων ως ασκούντες το οδοντιατρικό λειτούργημα (μετά την παύση άσκησης του οποίου διαγράφονται από τα οικεία μητρώα), και όχι συνταξιούχων. Εφόσον λοιπόν η προσβαλλόμενη απόφαση αφορά τον επανυπολογισμό-αναπροσαρμογή των ήδη καταβαλλόμενων ή καταβλητέων την 30.9.2019 κύριων συντάξεων που χορηγεί ο ε-Ε.Φ.Κ.Α. με προγενέστερες του ν. 4387/2016 διατάξεις και δεν εφαρμόζεται ούτε πρόκειται να εφαρμοστεί για τον υπολογισμό των συντάξεων των ενεργών οδοντιάτρων και νυν μελών των οικείων Οδοντιατρικών Συλλόγων, που ήταν ασφαλισμένοι του πρώην Κλάδου Μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ., όταν αυτοί γίνουν στο μέλλον συνταξιούχοι, η πρώτη αιτούσα Ελληνική Οδοντιατρική Ομοσπονδία (η οποία άλλωστε ούτε επικαλέστηκε ούτε απέδειξε ότι οι Οδοντιατρικοί Σύλλογοι, τους οποίους συντονίζει και εποπτεύει, έχουν ως μέλη πρώην ασφαλισμένους του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων του Τ.Σ.Α.Υ. που λαμβάνουν ή πρόκειται να λάβουν σύνταξη με βάση προγενέστερες του ν.

4387/2016 διατάξεις) στερείται έννομου συμφέροντος να επιδιώξει την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης (βλ. Σ.τ.Ε. 1890/2019 Ολομ. σκέψη 7, 1889/2019 Ολομ. σκέψεις 6-7. Πρβ. εξ αντιδιαστολής και Σ.τ.Ε. 668/2012 Ολομ. σκέψη 22). Τούτο δε ανεξαρτήτως εάν προκύπτει ωφέλεια των ήδη συνταξιούχων του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων του πρώην Τ.Σ.Α.Υ. από μόνη την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το επίμαχο μέρος της, δηλαδή κατά το μέρος που ορίστηκε με αυτήν το ασφάλιστρο για την αναπροσαρμογή των ήδη καταβαλλόμενων συντάξεων των συνταξιούχων του Κλάδου αυτού σε 10%, αφού σε αυτό το ποσοστό είχε αυξηθεί και ανερχόταν κατά τον χρόνο κατάργησης του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων το ασφάλιστρο που καταβαλλόταν για τον κλάδο αυτόν και δεν προκύπτει ότι η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης κατά το εν λόγω μέρος της θα είχε ως αποτέλεσμα να ληφθεί υπόψη μεγαλύτερο και όχι το ίδιο (ή, για κάποια διαστήματα, ακόμα και μικρότερο) ποσοστό επί πλέον καταβληθείσας εισφοράς για την κατά τις διατάξεις των άρθρων 30, 33 και 94 παρ. 5 του ν. 4387/2016 αναπροσαρμογή των συντάξεων των εν λόγω συνταξιούχων. Και ναι μεν με την κρινόμενη αίτηση προβάλλεται ως βλάβη των συνταξιούχων αυτών ότι, μολονότι κατέβαλλαν αυξημένες κατά 50% εισφορές, η προσαύξηση που λαμβάνουν μετά την αναπροσαρμογή των συντάξεών τους υπολείπεται του κατά τις προγενέστερες του ν. 4387/2016 διατάξεις ποσοστού 50% της κύριας σύνταξής τους. Τούτο όμως, στις περιπτώσεις που συμβαίνει, οφείλεται στο ότι, κατά το νέο ασφαλιστικό σύστημα του ν. 4387/2016, η προσαύξηση της σύνταξης όσων κατέβαλλαν αυξημένες εισφορές (μεταξύ των οποίων και οι μονοσυνταξιούχοι του Τ.Σ.Α.Υ.) δεν ορίζεται ως ποσοστό της κύριας σύνταξής τους (όπως προβλεπόταν για τους μονοσυνταξιούχους με βάση τις προϊσχύουσες του ν. 4387/2016 διατάξεις), αλλά υπολογίζεται, κατά τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 30 και (ειδικώς όσον αφορά τους μονοσυνταξιούχους) 94 παρ. 5 του ν. 4387/2016, με ετήσιο συντελεστή

αναπλήρωσης 0,075% για καθεμία ποσοστιαία μονάδα (1%) επιπλέον εισφοράς, ζήτημα ως προς το οποίο δεν προβάλλεται καμία συγκεκριμένη αιτίαση με την κρινόμενη αίτηση.

11. Επειδή, όπως γίνεται παγίως δεκτό, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 17 παρ. 3 του π.δ. 18/1989, η αόριστη μνεία στο δικόγραφο της αίτησης ως προσβαλλόμενης και κάθε άλλης συναφούς πράξης ή παράλειψης, όπως εν προκειμένω, δεν υποχρεώνει το Δικαστήριο να ερευνήσει την υπόθεση από την άποψη αυτή (Σ.τ.Ε. 1487/2022 Ολομ., 1167/2017 Ολομ.).

12. Επειδή, μετά από όλα αυτά, πρέπει να απορριφθεί η κρινόμενη αίτηση.

Διά ταύτα

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Επιβάλλει συμμέτρως στους αιτούντες τη δικαστική δαπάνη του Ελληνικού Δημοσίου, η οποία ανέρχεται σε τετρακόσια εξήντα (460) ευρώ.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 21 Δεκεμβρίου 2022 και την 1η Ιουνίου 2023

Η Πρόεδρος του Α' Τμήματος



Μαρίνα-Ελένη Κωνσταντινίδου

Η Γραμματέας του Α' Τμήματος
και μετά την αποχώρησή της
Η Γραμματέας



Βασιλική Κατσιώνη

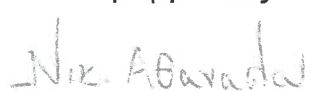
και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 30ής Μαΐου 2024.

Η Πρόεδρος του Α' Τμήματος



Μαρίνα-Ελένη Κωνσταντινίδου

Ο Γραμματέας

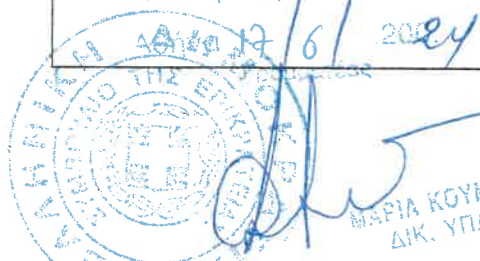


Νικόλαος Αθανασίου

ΘΕΩΡΗΘΗΚΕ
Για τη νόμιμη σημασία

Αθήνα 12-6-2024

Η Γραμματέας του Α' Τμήματος
του Συμβουλίου



ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΥ
ΔΙΚ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

ΜΑΡΙΑ ΚΟΥΜΟΥΤΣΑΚΟΥ
ΔΙΚ. ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

